

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนด้วยการจดจำอักษรภาพของ
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราษฎร์บูรณะ
The Development of Learning Achievement the Pictograph
Recognition for the Fifth Grade Students of Radburana School

สลิลทิพย์ รัตนแสงทิพย์* และธิดารัตน์ ตันนิรัตน์**

Salinthip Rattanasangthip* and Thidarat Tannirat**

*โรงเรียนราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร

*Radburana School, Bangkok

**คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Corresponding Author: ธิดารัตน์ ตันนิรัตน์

อีเมล: thidarat.ta@bsru.ac.th

บทความวิจัย

วันที่รับบทความ: 4 ตุลาคม 2566 วันที่แก้ไขบทความ: 18 ธันวาคม 2566 วันที่ตอบรับบทความ: 25 มกราคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังใช้รูปแบบการจดจำอักษรจีนด้วยอักษรภาพ เรื่อง สนวนสัตว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ เรื่อง สนวนสัตว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มูฮำหมัดอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตทุ่งครุ จังหวัด กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ บทเรียนเรื่อง สนวนสัตว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนด้วยอักษรภาพ เรื่อง สนวนสัตว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 แผนใช้เวลาการสอนรวม 6 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อรูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจดจำอักษรจีน, อักษรภาพ

Abstract

The objectives of this study are 1) to compare Chinese language learning achievement for fifth grade students in the area of pictograph recognition of words in the Chinese language after learning using pictograph about the Zoo as a tool, 2) to study the students' satisfaction towards the implementation of pictograph recognition using pictures about the zoo as a tool. The research sample consisted of 28 students from fifth grade at Radburana School (Muhammad Uthit), Primary Educational Service Area Office, Thungkhru District, Bangkok, during the 2nd semester of the academic year 2021, obtained by cluster random sampling. The research tools include three lesson plans about the Zoo and an achievement test for pre and post assessment. The total teaching hours are 6 hours. The data was analyzed using the mean and t-test.

The results of this study showed that 1) after the activity, the percentage of post-test scores was higher than the pre-test criterion at the .05 level of statistical significance and 2) the questionnaire results revealed that the students' satisfaction towards the lesson was at the highest level.

Keywords: Effectiveness of Learning, Chinese Word Recognition, Pictograph

บทนำ

ภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลก จากแหล่งข้อมูลของ Internet World Stats (2023) พบว่าภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดในโลก สามลำดับแรกคือ ภาษาจีนกลาง ภาษาสเปน และภาษาอังกฤษ อีกทั้งประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนยังเป็นประเทศเพื่อนบ้านและประเทศคู่ค้าสำคัญของประเทศไทย ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจีนกลางจึงจำเป็นและสำคัญมากในอนาคต ประเทศไทยนั้นนับได้ว่าเป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งนับได้ว่าการเตรียมความพร้อมของภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารในสภาพการณ์ที่มีการแข่งขันที่เพิ่มสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ จนรวมไปถึงสภาพสังคมที่มีวัฒนธรรมต่าง ๆ หลากหลายที่เข้ามาและเกี่ยวข้องมากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้และควรจะต้องเตรียมความพร้อมให้ดี นอกจากนี้นักเรียนจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองแล้วนั้น ภาษาจีนนับเป็นอีกภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ควรค่าแก่การศึกษาสืบเนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีนนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

จากสาเหตุดังกล่าวนี้ ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีการพัฒนาก้าวหน้าเป็นอย่างมาก รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนนั้น มุ่งเน้นให้นักเรียนมีสมรรถนะในด้านการสื่อสารภาษาจีน ทั้งทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมถึงศึกษารูปตัวอักษรจีน วัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงวิถีชีวิตของชาวจีนประกอบกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กำหนดให้

สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้ เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาด้านภาษาจีนให้นักเรียน แต่ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับการเรียนภาษาจีนคือ ตัวอักษรจีน เนื่องจากอักษรจีนเป็นอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพวาด มีจำนวนเส้นขีดเยอะ มีลักษณะโครงสร้างในการเขียนและการจำที่ยุ่งยากซับซ้อน อีกทั้งมีหลักการมากมายในการเขียน รวมถึงจำนวนตัวอักษรที่มีมากถึง 80,000 ตัวอักษร ทำให้การจดจำตัวอักษรจีน เป็นสิ่งที่ค่อนข้างมีปัญหาสำหรับนักเรียนโดยเฉพาะเด็กเล็ก ซึ่งทักษะความสามารถในการจดจำคำศัพท์ ภาษาจีนได้ นับว่าเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้ดีและเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ขั้นสูงขึ้นไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น การศึกษาภาษาจีนนั้นต้อง เข้าใจในตัวอักษรของภาษาจีนว่ามีที่มาอย่างไร เหตุที่ต้องศึกษาก็เพื่อให้นักเรียนจดจำตัวอักษรเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น เพราะภาษาจีนไม่ได้มีแค่อักษรภาพที่เห็นก็รู้ความหมายได้เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีอักษรภาพที่เป็น ส่วนประกอบของตัวอักษรอื่นด้วย เช่น อักษรภาพที่ใช้ 2 ภาพมารวมกันเป็นความหมายใหม่ ดังนั้น ควรให้นักเรียนจดจำอักษรภาพ

โรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มุฮัมหมัดอุทิศ) จังหวัดกรุงเทพมหานครเปิดสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 แม้ว่านักเรียนมีความสนใจในภาษาที่สาม แต่ขณะที่สอนผู้วิจัยยังพบปัญหาใน ด้านการจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ เนื่องจากจำนวนขีดที่มีมากประกอบกับหลากหลายคำ จึงทำให้นักเรียนจดจำ คำศัพท์ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียนมากที่สุดคือ ปัญหาการ จดจำคำศัพท์ของนักเรียน เนื่องจากในการเรียนแต่ละบทอาจจะมีคำศัพท์ใหม่ ประมาณ 10 - 12 คำ นักเรียน จะเลือกใช้วิธีการจดจำคำศัพท์หลากหลายรูปแบบ เช่น การจดจำแบบรูปร่าง จำแนกเป็นหมวดหมู่ หรือจำ คำศัพท์ โดยการคัดคำศัพท์หลาย ๆ รอบ ประกอบกับการเขียนตัวอักษรจีนที่มีเส้นขีดหลายเส้น นักเรียนรู้สึก จดจำได้ยาก ซึ่งลักษณะของนักเรียนไทยโดยเฉพาะเด็กเล็กนั้น หากต้องจดจำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นจำนวนมาก จะรู้สึกท้อใจ ไม่ใส่ใจ หรือล้าเลิกความสนใจในการเรียนเรื่องนั้นไปได้ง่าย ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ หลุ่ย แซง (2559) และภูวกร ฉัตรบำรุงสุข (2559) กล่าวว่า นักเรียนบางส่วนคิดว่า อักษรจีนจำยาก เขียน ยาก อ่านยาก และเข้าใจยาก งานวิจัยของสุภัสญา สวัสดิ์โยธิน (2563) งานวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถ ในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยการใช้บัตรคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้บัตรคำในการเรียน ภาษาจีนที่มีต่อความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน ผลการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการจำ คำศัพท์ตัวอักษรจีน โดยการใช้บัตรคำ พบว่า การใช้บัตรคำทำให้ความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีน ของนักเรียนสูงขึ้นอย่างชัดเจน และการวิจัยของ ภูเทพ ประภากร (2560) การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของ นักเรียนที่เรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องหมวดนำตัวอักษรไปใช้ในการช่วยจดจำคำศัพท์ภาษาจีน หมวดนำตัวอักษรจีน สามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนได้อย่างถูกต้องแม่นยำและเป็นระบบมากขึ้น

จากข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเพื่อศึกษาการใช้รูปแบบการสอนคำศัพท์ภาษาจีนจาก การจดจำอักษรภาพ เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับปัญหา รวมถึงการศึกษา

ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ปัญหาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและหาแนวทางหรือรูปแบบวิธีการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในระดับสูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ เรื่อง สนวนสัตว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ เรื่อง สนวนสัตว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มุขำหมัดอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตทุ่งครุ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 ห้องเรียน จำนวน 140 คน ที่จัดห้องเรียนโดยคละกัน มีทั้งนักเรียนที่เรียนระดับดีระดับปานกลาง และระดับอ่อน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มุขำหมัดอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขตทุ่งครุ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและรูปแบบของการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนด้วยอักษรภาพจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษารายละเอียดเนื้อหาด้านการจดจำอักษรจีนจากหนังสือเรียนภาษาจีนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยนำเนื้อหาในหนังสือเรียน มาจัดทำเป็นแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและจดจำอักษรจีน
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จัดลำดับเนื้อหาและส่วนประกอบในแบบฝึกอย่างเหมาะสม
4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อช่วยตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้

5. ผลประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ 1.00 และผู้เชี่ยวชาญมีคำแนะนำให้ปรับแก้
จึงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสม
คือมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป จึงถือว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องที่เหมาะสม

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจาก
เอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง โดยให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาในหนังสือเรียน ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ แบบปรนัย 4
ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

2. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อช่วยตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสม ความถูกต้องและความเชื่อมั่น

3. แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ค่าดัชนี
ความสอดคล้องที่เหมาะสมคือมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ผลประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ 1.00 ทั้ง 20
ข้อ ความยากง่าย มีค่าระหว่าง 0.27-0.75 แสดงว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคุณภาพ

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชภัฏบุรีรัมย์ (มูฮำหมัดอุทิศ)

2.3 แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกการจดจำอักษรจีน

1. ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกการจดจำอักษรจีน

2. สร้างแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกการจดจำอักษรจีน เป็นแบบมาตราประมาณค่าของ
ลิเคอร์ท คะแนน 5 ระดับ

3. นำแบบวัดความพึงพอใจส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา กระบวนการ
ภาษาและการวัดผลประเมินผล

4. ผลประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คือ 1.00 และผู้เชี่ยวชาญมีคำแนะนำให้ปรับแก้ จึง
แก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เหมาะสมคือ
มีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป และมีค่าความเชื่อมั่น .79 จึงถือว่า แบบวัดความพึงพอใจมีความสอดคล้องที่เหมาะสม
สามารถนำแบบวัดความพึงพอใจที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนราชภัฏบุรีรัมย์ (มูฮำหมัดอุทิศ)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สนวนสัตว์ ของนักเรียน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เนื้อหาเรื่อง สนวนสัตว์ จำนวน 20 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนราชภัฏบุรีรัมย์ (มูฮำหมัดอุทิศ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เขตทุ่งครุ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน
ใช้เวลาในการทดสอบ 30 นาที

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 3 แผน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการสอน โดยใช้เนื้อหาการเรียนการสอนในบทที่ 7 เรื่องสวนสัตว์ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยให้นักเรียนฝึกจดจำอักษรจีน ตั้งแต่ตัวที่มีเส้นขีดที่น้อยที่สุดไปยังตัวที่มีเส้นขีดที่มากที่สุด ฝึกฝนแบบฝึกทักษะการจดจำอักษรจีน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนด้วยการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สวนสัตว์ เพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และทำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ เรื่อง สวนสัตว์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน เรื่องสวนสัตว์ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพ

ผลการสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ΣD	t	p
ก่อนเรียน	28	20	8.04	2.73	245	36.58	.00
หลังเรียน	28	20	16.79	1.80			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 28 คน คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.04 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.73 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.79 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.80 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อ	รายการประเมิน	ผลความคิดเห็น		แปลความ
		\bar{X}	S.D.	
1	อักษรภาพสามารถช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น	4.44	0.50	มาก
2	อักษรภาพมีประโยชน์เรื่องช่วยเดาความหมายให้กับนักเรียนได้ง่ายขึ้น	4.49	0.50	มาก
3	อักษรภาพ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกและชื่นชอบและทำให้ไม่อยากเรียนภาษาจีนต่อไป	4.51	0.50	มากที่สุด
4	นักเรียนชอบให้ครูผู้สอนเล่าเรื่องหรือที่มาของอักษรภาพ	4.31	0.46	มาก
5	อักษรภาพสามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ด้วยตนเอง	4.42	0.54	มาก
6	การเรียนรู้การใช้อักษรภาพมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
7	การเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้อักษรภาพทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มมากขึ้น	4.87	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราษฎร์บูรณะ (มุฮัมมัดอุทิศ) เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาความคิดเห็นทั่วไปของนักเรียนเป็นรายข้อเรียงค่ามากน้อยแสดงตามลำดับ ดังนี้ อันดับ 1 จากการเรียนภาษาจีนโดยใช้อักษรภาพทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) และอันดับ 2 การเรียนรู้ด้วยการใช้อักษรภาพมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาจีนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.50)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าอักษรจีนเป็นอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากภาพวาดมีจำนวนเส้นขีดเยอะ มีลักษณะโครงสร้างในการเขียนและการจำที่ยุ่งยากซับซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่ถ้านักเรียนจดจำเป็นอักษรภาพได้ นักเรียนจะมีความเข้าใจในเรื่องรากศัพท์ พร้อมทั้งที่มาที่ไปของภาษาจึงนำไปสู่กระบวนการจดจำ สามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ทำให้ผลการจดจำคำศัพท์อักษรจีนด้วยอักษรภาพของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.04 คะแนน และ 16.79 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ญัฐพงศ์ สวางค์ดุษย์ (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า แบบฝึกนั้นมีความสำคัญทั้งต่อตัวนักเรียนและครูผู้สอน ในด้านตัวนักเรียนนั้น ทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะความรู้ ความชำนาญในการได้ฝึกฝน และยังสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ในด้านครูผู้สอนนั้น แบบฝึกที่ดีถือว่าเป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครูผู้สอน ครูผู้สอนสามารถมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนและสามารถปรับได้อย่างเหมาะสมจนสามารถทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ได้สอดคล้องกับการวิจัยของ

โชติพัชร บุญทน (2555) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีช่วยจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทัศนศึกษานักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ พบว่า ประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีการเรียนรู้เท่ากับ 80.59/78.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 แสดงว่า การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเรียนทางด้านภาษา ทั้งภาษาอังกฤษ หรือภาษาจีน การใช้ภาพหรือกลวิธีต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนจดจำ ได้ดีมากยิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจดจำด้วยอักษรภาพของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชบุรณะ (มุขำหมัดอุทิศ) มีความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ อันดับ 1 จากการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้อักษรภาพทำให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องนี้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.34) และอันดับ 2 การเรียนด้วยการใช้อักษรภาพมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียน ภาษาจีนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.50) สอดคล้องกับภู่เทพ ประภากร (2560) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน ซึ่งผลการวิจัย ด้านความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดภาพตัวอักษรจีนพบว่า นักเรียนพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้รูปแบบนี้ อักษรจีนนั้นมีจุดกำเนิดจากรูปคน สัตว์ หรือสิ่งอื่น ๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไป รูปร่างของ อักษรมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างและไม่เหมือนกับสิ่งที่เลียนแบบอีกต่อไป สอดคล้องกับ Craik and Lockhart (1972) กล่าวไว้ว่า นักเรียนจะจำได้ดียิ่งขึ้นถ้าสมองมีความคิดที่ละเอียดหรือเป็นขบวนการ เทคนิคช่วยจำจะ สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนให้เข้ากับความรู้ใหม่และยังใช้รูปภาพเป็นส่วนช่วยเสริมแรงการเรียนรู้ คำศัพท์ให้จำได้ดีมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับที่ Lado (1988) ได้พูดถึงการนำคำศัพท์มาสอนคือ ควร มีปริมาณที่เหมาะสมต่อช่วงอายุของนักเรียน ไม่ควรมีคำศัพท์มากเกินไปหรือน้อยเกินไปต่อหนึ่งบทเรียนและ ลำดับกิจกรรมมีความเหมาะสม เนื่องจากการจดจำคำศัพท์อักษรจีนด้วยภาพส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ให้แก่ นักเรียนมีอิทธิพลต่อทักษะการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน ดังนั้น กลวิธีการเรียนรู้ด้วยการจดจำด้วยอักษรภาพ ทำให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายและที่มามากขึ้น สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในรูปประโยคได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรให้นักเรียนได้ฝึกการจดจำคำศัพท์อักษรจีนด้วยอักษรภาพอย่างต่อเนื่อง และควรให้นักเรียนฝึก จดจำคำศัพท์ในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อที่จะได้จดจำได้มากขึ้นและจดจำได้อย่างยาวนาน
2. ควรมีการพัฒนาแบบการฝึกทักษะในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนต่อไป
3. การจัดกิจกรรมเสริมบทเรียนการจดจำคำศัพท์อักษรจีน ควรมีเวลาให้กับนักเรียนในการทำ กิจกรรมอย่างเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการจดจำภาษาจีนได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรฝึกฝนการจดจำคำศัพท์อักษรจีนด้วยภาพในเนื้อหาเรื่องต่าง ๆ อาทิเช่น สิ่งแวดล้อมทาง ธรรมชาติ ครอบครัว เป็นต้น

2. ควรพัฒนาสื่อที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมเสริมบทเรียนการจดจำคำศัพท์อักษรจีนด้วยภาพ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและจดจำภาษาจีนมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมเกมเพื่อเสริมสร้างทักษะการจดจำคำศัพท์อักษรจีนและความสนใจสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
4. ควรมีการศึกษา หลักการ ทฤษฎี ของการจดจำคำศัพท์อักษรจีนด้วยอักษรภาพ แล้วนำไปดัดแปลง หรือสร้างชิ้นใหม่เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- โชติพัชร บุญทน. (2555). **การใช้กลวิธีช่วยจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทัศนศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์**. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์.
- ณัฐพงษ์ สวางค์ด้อย. (2542). **การพัฒนาแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภูเทพ ประภากร. (2560). **การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรจีน(รายงานผลการวิจัย)**. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). **การศึกษาการเรียนรู้ความหมายของอักษรประสมบอกความหมายและเสียงของ นักศึกษาเอกวิชาภาษาจีน**. วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 9(2), 184-218.
- สุภัชญา สวัสดิ์โยธิน. (2563). **การพัฒนาความสามารถในการจำคำศัพท์ตัวอักษรจีนโดยใช้บัตรคำ**. วารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, 4(2), 65-78.
- หญทัย แสงแจ้ง. (2559). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการจดจำตัวอักษรจีนโดยใช้หมวดนำตัวอักษรสำหรับนักเรียนชาวไทย**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาจีน สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มหาวิทยาลัยครุศาสตร์เที่ยนจีน.
- Craik and Lockhart. (1972). Depth of processing and the retention of words in episodic memory. *Journal of Experimental Psychology: General*, 104, 268-294.
- Internetworldstats. (2023). [online] **Stats**. [Retrieved August 1.] from <https://www.internetworldstats.com/>
- Lado. (1988). **Language teaching: Teaching English across cultures**. New York: McGrawHill.